

מצילי ועד אילת

ביפו, ניגש שלמה אשרוב לקולנוע צליה, קנה כרטיס להצגת 'ערב, גילה על הכרטיס חותמת של קולנוע אילת, נסע לשם, חזר לצליה, לאחר שקיבל הסבר מהקופאי כי שני בתי הקולנוע מפיצים את כרטיסיהם במשותף, מבלי לשים לב לשם הכתוב עליהם.

ספורט שימושי

בתל אביב, נעצר אברהם שיינון על-ידי המשטרה, נאשם בדיג בעזרת חומר-נפץ, לאחר שנראה בורח מכיוון שפתי'הים, מקום שם הוטל רימוניד לחוף המים, וזכה על-ידי שופט השלום, לאחר שטען: "לא ברחתי. רצתי רק כדי לפתח את שירי."

קול ציון כקול שדי

בירושלים, בתחנת-השידור של קול ציון לגולה, נתקבל מכתב מילד יהודי בן 12, חושב גיריוק, שכתב לפי הכתובת: "קול אלוהים ת. ד. 754, ירושלים."

חסן אל-הודייבי ומוחמד נגיב
ביד העורכים, צילום ישן

ארנקים

בחפיפה, התקוטט נסים אברהמי עם חברתו, שהתעכבה שעה ארוכה ליד חלון-ראווה של בית-מסחר לארנקים, ניפץ בכעס את זוגיות-החלון, נשך את ידו של שוטר שעבר במקום, נעצר על-ידי שני שוטרים נוספים, הספיק לעצוק לעבר הנערה: "אל תעסיי כאשר אצא, אקנה לך ארנק חדש ב' חנות זו."

העז מכיכב אחר

בגד, ובל, צרפת, לאחר שחקרה המשטרה רוע-דבר שטען כי יצור מוזר, בעל זקן ארוך יצא מתוך צלחת מעופפת, דרך אחריו עד סתם ביתו, הוברר כי היצור המוזר לא היה אלא עץ מאולפת, שנמלטה מאחד הי קרקסים בסביבה.

לשקר אין רגליים

במאצ'סטר, אנגליה, חזר קנת ראו ל ביתו שיכור כלום, התאמץ להוכיח לאשתו שהוא מפוכח ומיטיב לשמור על שווי משקל, עלה ועמד על אדן-החלון, נפל מן הובל לבית החולים כששתי רגליו היו שבויות.

כמסתנן במים

בדפנה, נבהלה חיירת, שיצאה לסייר בין בריכות-הדגים, בשמעה שאון מוזר עולה מתוך המים, הועיקה את חברי-הקיבוץ, טענה כי מסתננים נמצאים במקום, נרגעה רק לאחר שהוסבר לה כי היא שמעה את השאון שמקיימים הקרפיונים בעונת-ההזדוודות.

פלים. הצילום, בשינויים קלים, הראה את מוחמד נגיב שלוב-זרוע, מתחבק או מחייך עם גבר גבה-קומה, משופם, ומרצין, מרכיב משקפיקרן. בן-הלוויה הלבבי: חסן אל-הודייבי, המדריך העליון של ארגון האחים המוסלמים.

נגיב קיים קשרים. מאז ירה מח' מור עבד אל-לטיף, שרברב קהירי וחבר האחים המוסלמים, שמונה קלעים אל גמאל עבד אל-נאסר והחטיא, הוכרו הארגון ה' דתי הקנאי כבלתי-חוקי, כל אוהדיו איביו המשטר והמדינה. אולם לא רק נאמנותו של חבריו בפועל אלא כל מי שהיה קשור לארגון בעבר נראתה באור מפוקפק. באוירה זו לא היה כל צורך בכותרת מפוצצת כדי להחדיר את הרעיון שמי ש' הצטלם כשהוא מחבק את ראש הארגון ה' אסור, מן הסתם שנמנה עם א'הדיו הארגון — ויהיה זה אפילו מוחמד נגיב. לזה נוספה עדותו של הינדאחי דויר, חבר פעיל של האחים.

קבע דויר, דמות חסרת-חשיבות ובעלת עבר לא-ברור, בהעידו בפני בית הדין ה'

מבעד למסך החול
הסורים מצטרפים לקרב

קרייני תחנות השידור הערביות דיברו ב' שטף. מקהיר, מדמשק, קפריסין, רמאללה ו' בגדאד בקעו קולות שונו להסביר צעד ש' איש כמעט לא ציפה לו: החזרת השגריר המצרי מדמשק לקהיר. דוברי ממשלות ה' מרחב הרבו בניחושים, הערות ופירושים. הם נגעו בפני השטח בלבד; בבקעה ש' עמדה מאחורי הריב הדיפלומטי בין מצרים וסוריה לא הרבו לדוש. הבעיה: איזה סוג של לאומיות ישלשל על העולם הערבי — לאומיות מודרכת על-ידי עקרונות אירופאים או לאומיות מבוססת על הקוראן והחרב, נוסח האחים המוסלמים?

עד לפני ימים מספר, נראתה הבעיה כי בעיה מיוחדת למצרים בלבד, שם נאבקו קצני ההפיכה, שניקו מן התרבות המערבית והעריצו כמה מתופעותיה, עם ארגון האחים המוסלמים הקנאי (ראה להלן). למעשה היה המאבק יס די יותר, נגע לעולם הערבי כו'.

המדינה הראשונה שתפסה עמדה היתה סו' ריב. עוד לפני הקרע הגלוי בין מועצת ההפיכה המצרית והאחים, יצאו מנהיגי ה' ארגון בסוריה בהתקפה על ממשלת מצרים. הנהירו את חבירה מפני התנגשות באחים. מאז הרדיפות הנמרצות אחרי מנהיגי ה' אחים במצרים, שבאו בעקבות נסיון רצח עבד אל-נאסר (העולם הזה 890), יצאו ה' סורים בהכרזות נגד-מצריות חריפות, ממ' שלט סוריה הודיעה כי שערי הארץ הער' בית הצפוניות פתוחים לכל מצרי נדוד.

הכל מבויים. טענות העקרי של ה' סורים היתה כי התנקשות-הנפל בעבד אל-נאסר היתה מבוימת, נועדה לספק אמתלה לרודן המצרי לחסל את יריביו הדתיים. הצעד המצרי האחרון, החזרת השגריר מ' דמשק, לא תבהיל את הסורים. במקום לה' עלב, להחזיר מיד את שגרירם הם מקהיר, שמרו על קור רוח לא-מרחבי, סרבו לה' גיב. במאמרים ראשיים, הסבירו מדינאים סו' ריים למודי-נסיון: החזרת השגריר היא ענ' יין מצרי פנימי, אינה נוגעת ליחסי שתי הארצות.

גרמה למסקנה: האמונה כי ההתנקשות בו' מה לשם השגת מטרות מסוימות. אחת ה' מטרות, לדברי הסורים: סילוקו המוחלט של מוחמד נגיב והאחים משפעתו על השלטון. דבר זה, טענו, הסביר את סילוקו של ה' שגריר בגדאד על נגיב, אחיו של מוחמד נגיב, שמונה לתפקיד זה בימי הווה של נשיא מצרים.

הבטיחו אותם המדינאים: מצרים עוד ת' שוב ותשגר נציג לדמשק. כי, למרות הכל, מנהיגי מצרים יודעים כי לא כדאי להם להס' תכסך עם מדינה חמורה, כשהיא עודנה נתו' גה במאבק פנימי חמור.

אלא שבמקום לחכות בשאנונות יעצו כות' בי המאמרים לתמוך באחים המוסלמים, ל' לחד את העולם הערבי כולו מול קצני ה' הפיכה. המכניסם רוח זרה שמקורה אינו במסורת הערבית ומנוגד לעבר האציל של בני המדבר. אם לא, הנהירו, עלול המשטר המצרי החדש להתגבר על תומכי העבר, לער' ער את המשטר הקיים בכל המרחב הערבי, אם יקרה הדבר, יהיה ללא ספק הצעד המהפכני האמיתי הראשון במרחב.

מצרים
פירוש התמונה

משך כמה חודשים זכה מוחמד נגיב, ה' חייל המקצועי שהוכתר על-ידי עתונות ה' עולם כאיש החזק של מצרים, בתואר נוצץ נוסף: "האיש המצולם ביותר בעולם". הוא הצטלם בחברת קצינים, תינוקות, שייכים, זמרים ואמהות שכולות. הוא הצטלם עם ביואן הברטי, עם גורו ההודי, עם שישק' לי הסורי ועם דאלס האמריקאי.

עד אשר, לפני שמונה חודשים, חדל ה' איש החזק להיות חזק וגמאל עבד אל-נאסר תפס את מקומו של מוחמד נגיב בראש ממ' שלט מצרים ומנהיג ההפיכה הצבאית. צלמי העתונות זנחו את נושאם הקודם, חיפשו גיבורים אקטואליים יותר. מאז, הופיעה תמו' נתו' של נשיא מצרים פעמיים בלבד בעתו' נוח המצרית: ביום השנה של ההפיכה ובעת' הלווייתו של נציג מצרים באו"ם מחמד עומי (העולם הזה 891).

אולם בארכיונים נשארו תמונות המנהיג המודה. השבוע הוציאו עורכים רבים אחת מהן, פירסמו אותה בלויית רמזים מעור'

כד למנוע "מתיחות" וסתם מעשי קונס, החלטתי שעל כל משתתף ב' מדורי לצרף למכתבו, בין אם הוא מבקש לפרסם מודעה, בין אם הוא מעביר מכתב — את תו המכתבים המופיע כאן למטה. מי שתו כזה לא יהיה מצורף למכתבו — לא יענה, לצערי.

הכל, חוץ מפוליטיקה

שער, שחור, עניים ירוקות, קומה נאה — אלה הם סימני ההכר של נערה בת 18 (892/377) המוענת כי כל הנשאים מענ' יינים אותה חוץ מפוליטיקה. מדוע? את זה תסביר במכתב לבחור כניל 26-27.

מן העיר אל הכפר

מושביני צעיר בן 22 (892/378) ה' סובל מחוסר חברה, היה רוצה לבלות (בינתיים) את זמנו הפנוי בקריאת מכ' תבים עם נערה חמודה, בעיר שחודע לספר לו על נבי הניר על כעיות הנוער בעיר ואפילו על פוליטיקה.

בעצם, למה לא?

צעירות זו שיש לי העונג להציג בפ' ניכס. התלבטה, לדבריה, מאד עד שהח' ליטה לכתוב אלי. אולם סאחר שהיא אהבת את "הובי" הכתיבה (892/379), החליטה שבעצם לא תתנגד לקבל מכתב מבחור/ו' בול 22 ומעלה. היא אינה אהבת לתאר את עצמה, לכן רק כתבה שזיא אהבת טוילים, מוסיקה, ספרות וכו'. את הנשאים להתכתבות היא מש' אירה ליומנו של הצעיר.

כל זאת וגם כתב יד נאה

משך 27 שנות הספיק (892/380) לס' תח את הפילוסופיה הכבאי: (א) הוא אי' ננו מאמין כי אדם זר מסוגל, על-ידי מכתב קצר, להציג את אישיותו בפני אדם זר אחר, מבלי להשאר מנוחל. (ב) הוא רואה כבלתי טבעי, ועל-פידוב כבלתי אוניקסיוני את נסיונותיו של אותו אדם לתאר את עצמו. על כן:

רצונו להתקשר בכתב עם יערה עד גיל 28 שהיה רציני באמת ושתוכל לענינו במכתביה. הוא נראה לי בחור מענין, לפי מכתבו, אם אפשר לשפוט לפי זה. אוב, לנערה שתכתוב לו אני יכולה להב' טיח שלא יהיו לה קשיים בקריאת מכ' תכו. כתב יד נאה.

זכויות ונפש וכל השאר

כדי להפנין את חוש ההומור של דבריו, יש לו מספר (892/381), שהוא איננו אוכל זכויות ולא שותה נפט (אימרה נדו' רה מאד, האין זאת?) משתדל להיות רציני, אך כולם צוחקים לו. חוץ מזה הוא חובב מוסיקה קלאסית נלהב, איננו מואם במיארנו וקולנוע, השכחלו תי' בוגית.

הנערה אהב רצונו להתכתב יכולה להיות בעלת כל צבע שער שהוא, לא חשוב באיזה צבע תצבע אותו. אך רצוי כלתי צבול לחלוטין. ועוד המון חכמות מסות וז' שאין לי חשק לפרט. מי שרו' צה — בכקשה.

מדיבור אין עיבור

מינה: — אמך, כמובן, הניימה לא מעט בהתנגדותה לטיולי על נבי אופנוע. כשאני רואה נערות נפט (אימרה נדו' חור על אופנוע דורה שנתנו הוא עול ימים בן 17, אינני חושבת שהיא תחזור הרה מטיל זה כפי שאמרה אמר, (הריו' מאופנוע? למה תענו כמאד העשרים?) אלא תוששת שמא תחזור מפורת לחל' קים. ואם יוסיכס הם באמת כפי שאת מניירה אותם, הרי שאין לך מה לתאש.

היה היתה בת מזל...

חזיה: — מה עליך לעשות כדי ש' יוכחו הנערים שאת נערה בת 16 חמודה? לחקות את הנסיכות בסיפורי האנדוט. הן היו טובות כשם שהיו יצא, וגדלו ופרחו כל יום בפרסם. שני הטיב ויסי' הנוי עד קצו' ארץ ועשה רעש כה גדול, שכל הנסיכים הטיפים באו לראותו.

טפס או מנוול?

נענו: — מעולם לא השתמשו במלים כה נרולות לדבר כה פנוס. אם באמת אינך מסוגל להכיל בתוכך כמה כוזביות, אל תתערב והסל. אנב, ידוע לך בודאי הפתנס על המתעבים — אחת מהם הוא טפס והשני מנוול ודוע ומת' ערכ, הוא טפס והשני הווע ומתערב הוא המנוול. טפס או מנוול, בחר את ה' תואר המתאים לך במקרה 16.

